

Darba grupas par asistenta pakalpojuma pašvaldībā pilnveidošanu tikšanās protokols

2018.gada 23.februāris

Cilvēku ar invaliditāti informācijas un vides pieejamības centrs "VAR", Kr.Valdemāra ielā 38,
Rīgā

Vada: Muižniece J., Labklājības ministrijas valsts sekretāra vietniece.

Piedalās:

1. Balodis I., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" valdes priekšsēdētājs;
2. Bērziņš A., biedrības "Latvijas Samariešu apvienība" direktors;
3. Bērziņš R., SIA "E-aprūpe" sistēmas administrators;
4. Celmiņa E., Labklājības ministrijas Sociālās iekļaušanas politikas departamenta direktore;
5. Grabe D., Labklājības ministrijas Sociālās iekļaušanas politikas departamenta vecākā eksperte;
6. Grabovska E., Labklājības ministrijas Sociālo pakalpojumu departamenta vecākā referente;
7. Grāveris E., Labklājības ministrijas Sociālās iekļaušanas politikas departamenta vecākais referents;
8. Henele M., Rīgas Sociālā dienesta Asistenta pakalpojuma administrēšanas nodaļas vadītāja;
9. Jansone M., Izglītības un zinātnes ministrijas Izglītības departamenta vecākā eksperte;
10. Karnītis M., Latvijas Muguras smadzeņu bojājumu biedrības pārstāvis, eksperts;
11. Krūmiņa J., labklājības ministra ārštata padomniece;
12. Mergupe-Kutraite Dz., Izglītības un zinātnes ministrijas Izglītības departamenta eksperte;
13. Niedra I., VSAC "Zemgale" Pakalpojumu nodrošināšanas nodaļas vadītāja, eksperte;
14. Parhomenko I., Invalīdu un viņu draugu apvienības "Apeirons" projektu asistente;
15. Pētersone I., Izglītības un zinātnes ministrijas Finanšu departamenta grāmatvede;
16. Rudzīte I., Latvijas Pašvaldību savienības padomniece veselības un sociālajos jautājumos;
17. Skujiņa Z., labklājības ministra padomniece;
18. Sproģe S., Latvijas Neredzīgo biedrības centrālās valdes priekšsēdētāja.

Protokolē: E. Grāveris

Darba grupas sanāksmes sākums: 13:00

Darba grupas mērķis: Izstrādāt priekšlikumus asistenta pakalpojuma pašvaldībā pilnveidošanai, lai izveidotu efektīvu, valsts budžeta iespējām un personu ar invaliditāti vajadzībām atbilstošu pakalpojumu.

Izskatāmie jautājumi:

- Labklājības ministrijas (turpmāk – Ministrija) prezentācija par veicamajām izmaiņām asistenta pakalpojuma nodrošināšanā (izmaiņas asistenta pakalpojuma apjomā, procesos

un finansēšanas kārtībā, izmaiņu veikšanai nepieciešamo darbību laika grafiks, veicamās izmaiņas normatīvajos aktos).

- Biedrības "Latvijas Samariešu apvienība" prezentācija par Aprūpes plānošanas sistēmas (APSi) iespējām.
- Diskusijas par asistenta pakalpojuma nepieciešamības novērtēšanas instrumenta izveidi.

J.Muižniece: Atklāj sanāksmi, iepazīstina ar darba grupas sanāksmes darba kārtību un informē par Ministrijas veiktajām darbībām pēc pēdējās darba grupas sanāksmes saistībā ar asistenta pakalpojuma pilnveidošanu.

E.Celmiņa: Informē, ka Ministrija ir veikusi darbu, sagatavojot četrus konceptuālus asistenta pakalpojuma pilnveidošanas modeļus, ņemot vērā darba grupas priekšlikumus. Katram no šiem modeļiem tika apzināts mērķa grupas lielums un aprēķinātas izmaksas. Pēc minēto modeļu apspriešanas ar pašvaldību sociālajiem dienestiem un Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūru tika secināts, ka divu modeļu īstenošana nav iespējama galvenokārt lielo izmaksu dēļ. Savukārt turpmāk apspriežami ir tie modeļi, kas paredz turpmāku sadarbību ar pašvaldību sociālajiem dienestiem un paredz atteikšanos no ikmēneša uzraudzības un atskaišu dokumentu ar pierādījumiem iesniegšanas. Ministrijas aktuālajā piedāvājumā naudas plūsma ir paredzēta mērķdotācijas veidā pašvaldībām. Pakalpojuma saņēmēju mērķgrupa, tāpat kā līdz šim, ir personas ar I grupas invaliditāti ar redzes traucējumiem, ar I un II grupas invaliditāti ar kustību vai garīga rakstura traucējumiem, kā arī bērniem ar invaliditāti no 5 gadu vecuma, kuriem ir nepieciešama īpaša kopšana. Darba grupas ieteikums asistenta pakalpojuma saņēmēju mērķa grupu papildināt ar bērniem, kuriem ir autiska spektra traucējumi, ir vēl diskutējams, jo Invaliditātes informatīvajā sistēmā nevar identificēt tās personas, kurām nav noteikta invaliditāte. Asistenta pakalpojumu personām piešķir uz vienu gadu, bet ne ilgāk kā invaliditātes periods, un nepieciešamību pēc asistenta pakalpojuma vērtē pašvaldības sociālais dienests vai viņa piesaistīts pakalpojuma sniedzējs. Klients tiek vērtēts tikai vienu reizi, pakalpojuma piešķiršanas brīdī. Ministrija piedāvā pakalpojuma apjomu noteikt mēnesim, nevis nedēļai, kā tas ir šobrīd. Atskaitoties par pakalpojuma sniegšanu, asistentam sociālajā dienestā vienu reizi mēnesī, būtu jāiesniedz pārskata veidlapa, kurā asistenta pakalpojuma saņēmējs apliecinātu, ka ir saņēmis asistenta pakalpojumu noteiktā apmērā, nesniedzot papildus apliecinājumus. Pakalpojuma atbilstības kontrole turpmāk būtu tikai izlases veidā, gan pašvaldībai kontrolējot līgumsaistību izpildi, gan Ministrijai pārbaudot pakalpojuma nodrošināšanas atbilstību normatīvo aktu prasībām. Finansēšanas modelī Ministrija piedāvā no valsts budžeta līdzekļiem apmaksāt 95% izdevumus, bet pašvaldībām līdzfinansēt asistenta pakalpojumu 5% apmērā. Administrēšanas izdevumi pašvaldībām no valsts budžeta šādā gadījumā tiktu apmaksāti 8% apmērā. Sarunas ar pašvaldībām par asistenta pakalpojuma finansēšanu vēl nav noslēgušās, līdz ar to ir iespējami arī citi risinājumi par asistenta pakalpojuma apmaksas un administrēšanas izdevumu proporcijām. Jautājumā par klientu izvērtēšanu Ministrija piedāvā atteikties no līdzšinējās prakses izvērtēt, uz kuriem klients dodas, tā vietā vērtējot, cik mobils ir klients un kāds atbalsts viņam ir nepieciešams, vienlaikus, prioritāri nosakot lielāku asistenta pakalpojuma apjomu, ja klients strādā vai mācās. Novērtēšanas instrumenta izstrādi, testēšanu un pielāgošanu Ministrija plāno īstenot līdz šī gada rudenim. Lai īstenotu, ka plānotās izmaiņas stājas spēkā jau no 2019.gada sākuma, tad 2018.gada laikā ir nepieciešams veikt izmaiņas Invaliditātes likumā un Ministru kabineta noteikumos, kā arī, jāvienojas ar pašvaldībām par piemērotāko finansēšanas modeli. Vēl ir atvērts jautājums, vai pabalstu asistenta vajadzību nodrošināšanai personām ar I grupas redzes invaliditāti iekļaut asistenta pakalpojumā, un jautājums par iespēju asistenta pakalpojuma ietvaros kompensēt transporta izdevumus. Ministrijas ieskatā pabalsta iekļaušana asistenta pakalpojumā saglabātu asistenta pakalpojuma apjomu vismaz līdzšinējā apjomā lielākajai daļai esošo pakalpojuma saņēmēju, taču pamatotus secinājumus varēs izdarīt tikai pēc asistenta pakalpojuma nepieciešamības novērtēšanas instrumenta testēšanas vairākās pašvaldībās un datu salīdzināšanas ar līdzšinējo pakalpojuma izpildi.

M.Karnītis: Uzskata, ka Ministrijas piedāvātais asistenta pakalpojuma pilnveidošanas modelis nestrādās tāpēc, ka atlīdzības apmērs asistentam nav palielināts. Pauž bažas, ka, atskaitoties par sniegto pakalpojumu, sociālie dienesti ar laiku no personām tāpat sāks prasīt čekus un dokumentālus apliecinājumus. Pieļauj iespēju atteikties no transporta izdevumu kompensēšanas asistenta pakalpojuma ietvaros, ja tiek risināts jautājums par vieglo automobiļu pielāgošanu, valsts apmaksātu autovadītāju tiesību iegūšanu personām ar kustību traucējumiem, kā arī citu pasākumu attīstīšanu, kas veicina personu mobilitāti.

E.Celmiņa: Informē, ka Ministrijas piedāvātajā asistenta pakalpojuma nodrošināšanas modeli ir paredzēts kompromisa risinājums visām iesaistītajām pusēm. Piedāvājums ietver mērķgrupas galveno vēlmi - atteikties no čeku iesniegšanas, zīmogu un parakstu vākšanas. Piedāvātais risinājums paredz arī visā valstī vienotu klientu novērtēšanas veidu, atsakoties no vērtēšanas, uz kurieni klients dodas, bet vērtējot, cik liels atbalsts klientam ir nepieciešams.

I.Rudzīte: Uzskata, ka uz vienotiem kritērijiem balstīta klientu novērtēšana un vienota asistentu atskaites veidlapa atslogotu un vienkāršotu sociālo dienestu darbu un komunikāciju ar klientiem.

I.Parhomenko: Uzskata, ka Ministru kabineta noteikumos nepieciešams iespējami detalizēti aprakstīt pakalpojuma piešķiršanas un apjoma noteikšanas nosacījumus, lai sociālajiem dienestiem nebūtu iespējams interpretēt šīs normas vadoties pēc subjektīviem apsvērumiem.

A.Bērziņš: Informē, ka līdzšinējā sociālo pakalpojumu nodrošināšanas praksē pašvaldību sociālie dienesti arī saskārās ar to, ka pašvaldībās klientu novērtēšanas veidi un klientu aprūpes līmeņi nereti bija atšķirīgi. Taču ar 2017.gada grozījumiem Ministru kabineta 2008.gada 21.aprīļa noteikumos Nr.288 "Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības saņemšanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.288) tika radītas divas klientu vērtēšanas kartes, kā rezultātā visā valstī klientu vērtēšana un aprūpes līmeņi ir jānosaka pēc vienotiem nosacījumiem. Latvijas Samariešu apvienība ir izveidojusi elektronisku vērtēšanas vidi, kurā var novērtēt klienta nepieciešamību pēc vairākiem pašvaldības nodrošinātiem sociālajiem pakalpojumiem, ņemot vērā Noteikumos Nr.288 noteiktos vērtēšanas nosacījumus. Savukārt pašvaldībām ir iespēja vērtēt klientus, izmantojot gan papīra formā sagatavotas novērtēšanas veidlapas, gan izmantojot elektronisko novērtēšanas instrumentu.

Elektroniskais novērtēšanas instruments ir savietojams ar citām valsts un pašvaldību informācijas sistēmām un tā darbībai ir nepieciešams interneta pieslēgums. To var lietot, izmantojot gan stacionāro datoru, gan mobilās ierīces (portatīvais dators, planšetdators, mobilais telefons). Asistenta pakalpojuma pašvaldībā nepieciešamības vērtēšana šobrīd šajā instrumentā nav paredzēta, bet visbiežāk to lieto aprūpes mājās pakalpojuma nepieciešamības novērtēšanai. Taču šajā sistēmā var iestrādāt arī nosacījumus, kuri ir jāņem vērā, piešķirot asistenta pakalpojumu.

Informē par to, kā ar elektronisko novērtēšanas instrumentu sociālais darbinieks var veikt klienta izvērtējumu un kādus vērtēšanas rezultātus var iegūt. Informē, ka vērtēšanas rezultātus ir iespējams importēt arī uz SOPA sistēmu.

Norāda, ka elektroniskās sistēmas mērķis ir maksimāli vienkāršot novērtēšanas procesu un iespēju robežās izvairīties no subjektīva vērtējuma. Lai ar elektronisko novērtēšanas instrumentu izvērtētu asistenta pakalpojuma nepieciešamību, ir jāidentificē saturiskais vērtēšanas apjoms un kādi matemātiskie algoritmi ir jāiebūvē sistēmā. Uzskata, ka par pamatu satura definēšanai ir jāņem to pašvaldību pieredze, kurām ir pozitīva prakse asistenta pakalpojuma nepieciešamības novērtēšanā.

M.Karnītis: Uzskata, ka Latvijas Samariešu apvienības piedāvātais instruments uzlabotu pakalpojuma pieejamības iespējas arī klientiem.

I.Niedra: Uzskata, ka šāds novērtēšanas instruments pēc būtības ir labs, taču, ņemot vērā praktiskā darba pieredzi valsts sociālās aprūpes centros pastāv risks pazaudēt individuālo pieeju saskarsmē ar klientu. Šādā instrumentā būtiski ir komentāru lauki, kuros nepieciešams norādīt argumentus, kāpēc konkrētais vērtējums ir tieši tāds.

Pauž, viedokli, ka sociālajiem dienestiem nevajadzētu būt grūtībām izvērtēt klientus, izmantojot vienotu novērtēšanas instrumentu, ja darbinieki tiks apmācīti.

J.Muižniece: Informē, ka Ministrija asistenta pakalpojuma vajadzību novērtēšanas kritēriju izstrādē iesaistīs sociālos dienestus, kuriem ir attiecīgā pieredze, un lūgs arī personas ar invaliditāti pārstāvošo organizāciju līdzdalību, lai palīdzētu šos kritērijus definēt.

E.Celmiņa: Ministrija, vadoties pēc pašvaldību sociālo dienestu izstrādātajām klientu novērtēšanas anketām, sagatavos vērtēšanas kritēriju un jautājumu sarakstu un lūgs nevalstiskās organizācijas to izvērtēt un papildināt. Pēc tam šo apkopoto sarakstu Ministrija nodos izstrādātajam un paralēli vienosies ar pašvaldībām, kuras ir gatavas savus klientus novērtēt gan pēc līdzšinējās, gan jaunās novērtēšanas metodes.

S.Sproģe: Norāda, ka ļoti svarīgi ir kritēriji asistenta pakalpojuma piešķiršanas vērtēšanā. Nedrīkstētu rasties situācija, ka personas ar redzes invaliditāti, kuras nestrādā vai nemācās, vispār paliek bez asistenta pakalpojuma.

M.Jansone: Vēlas precizēt, vai asistenta pakalpojuma nepieciešamību vienotajā sistēmā vērtēs tikai līdz skolas sliekšnim un vai asistenta pakalpojuma nepieciešamību izglītības iestādē ar šo instrumentu nav plānots vērtēt?

E.Celmiņa: Informē, ka Ministrijas un mērķa grupu pārstāvošo nevalstisko organizāciju ieskatā asistenta pakalpojums izglītības iestādē ir vērtējams kā atbalsts mācību procesa nodrošināšanai, līdz ar to tās būs cita veida aktivitātes, kurām nepieciešams atbalsts un šīs vajadzības nevarēs vērtēt, tāpat kā vajadzību pārvietoties ārpus mājokļa un vajadzību veikt pašaprūpi mājās. Nepieciešamība pēc asistenta pakalpojuma izglītības iestādē un pakalpojuma apjoma noteikšana ir jāizvērtē un jānosaka ar skolas vadības līdzdalību. Līdz ar to, Ministrijas ieskatā, ar iepriekš pieminēto izvērtēšanas instrumentu nevarēs novērtēt atbalsta nepieciešamību bērnam izglītības procesā.

M.Jansone: Norāda, ka palīdzību mācību procesā bērniem nodrošina pedagoga palīgs, bet asistenta pienākums ir palīdzēt pārvietoties izglītības iestādē un palīdzēt veikt pašaprūpi.

J.Krūmiņa: Uzskata, ka asistenta pakalpojumu izglītības iestādē nedrīkst nodot pašvaldības sociālo dienestu pārziņā, jo tad visa atbildība par iespējām saņemt asistenta pakalpojumu izglītības iestādē paliks pašu vecāku ziņā. Ļoti būtiski ir tas, ka asistenta darbu uzrauga un kontrolē skolas vadība.

J.Muižniece: Jautā citu darba grupas dalībnieku viedokli par asistenta pakalpojumu izglītības iestādē.

I.Niedra: Uzskata, ka asistentam ir jāpavada bērns uz skolu un jāpavada no skolas. Savukārt viss, kas notiek skolā, ir saistīts ar mācību procesu, un to nodrošina izglītības iestāde. Šāda sistēma ir arī Anglijā.

J.Muižniece: Jautā Izglītības un zinātnes ministrijas viedokli, kā labāk nodrošināt asistenta pakalpojumu izglītības iestādē, raugoties tieši no bērna interešu viedokļa un norobežojoties no ministriju kompetencēm un finanšu aspektiem.

M.Jansone: Uzskata, ka bērniem ir nepieciešams asistents, kurš palīdz pašaprūpē, t.sk., aizved uz tualeti u.tml., savukārt pedagoga palīgi ir aizņemti ar atbalstu mācību procesa nodrošināšanai.

M.Karnītis: Norāda, ka asistentu, kurš palīdz bērnam pārvietoties un veikt pašaprūpi skolā ir jākontrolē skolas vadībai, tāpat kā tas tiek organizēts šobrīd, jo skolai ir jāuzņemas atbildība par bērniem, kamēr bērni atrodas skolā. Līdz ar to arī darbiniekiem, kuri strādā skolā, ir jābūt pakļautiem skolas vadībai.

M.Jansone: Atgādina, ka aktuālais jautājums bija par bērna vajadzību apzināšanu, novērtēšanu un, kā tas iekļaujas kopējā sistēmā. Vai bērna vajadzības skolā ir jāvērtē atsevišķi no tām vajadzībām, kuras vērtēs sociālais dienests ar vienoto novērtēšanas instrumentu?

J.Muižniece: Secina, ka darba grupas dalībnieku ieskatā asistenta pakalpojums izglītības iestādē ir jānodrošina skolai. Taču, vai bērna vajadzības izglītības iestādē ir jāvērtē atsevišķi vai šī vērtēšana ir jāiekļauj kopējā sistēmā, par to ir jādiskutē un jādomā, atceroties, ka primārās ir

bērna intereses. Līdz ar to tiek gaidīti arī Izglītības un zinātnes ministrijas priekšlikumi šajā jautājumā.

A.Bērziņš: Informē, ka Vācijas modelī ir nodalītas funkcijas starp to, kas notiek mācību iestādē, un to, kā pakalpojumi tiek nodrošināti ārpus mācību iestādes. Pauž viedokli, ka procesi ir jāorganizē tā, lai ir vieglāk bērniem.

E.Celmiņa: Pauž viedokli, ka sociālā dienesta veiktā izvērtējuma rezultātus varētu darīt zināmus skolai, ja šī informācija palīdzētu izglītības iestādes speciālistiem, jo skolā būtu jāvērtē arī tādi jautājumi, kuri nav aktuāli ārpuskolas aktivitāšu nodrošināšanai.

M.Jansone: Konkrētā bērna vajadzības tiek vērtētas konkrētā dzīvesvietā un konkrētā izglītības iestādē, taču ir iespējams izveidot vienotu sistēmu, kurā novērtē bērna kopējās vajadzības.

J.Muižniece: Piekrit, ka vienotajā novērtēšanas sistēmā var paredzēt arī sadaļu, kurā tiktu vērtētas bērnu skolas vajadzības un, iesaistoties izglītības jomas speciālistiem, šādu sistēmu ir iespējams izveidot.

I.Parhomenko: Aktualizē jautājumu par prioritārajām jomām, kurām asistenta pakalpojumu plānots piešķirt maksimālajā apjomā. Jautā, vai brīvprātīgo darbs arī ir uzskatāms par nodarbinātību?

E.Celmiņa: Uzskata, ka ir jābūt skaidrām un identificējamām pazīmēm par personas piederību attiecīgajam statusam. Personas piederību brīvprātīgā darba veicējam ne vienmēr varēs identificēt, jo ar brīvprātīgo darba līgumi netiek slēgti visos gadījumos.

A.Bērziņš: Informē, ka elektroniskā novērtēšanas sistēma personas statusu atpazīst pēc attiecīgajos valsts un pašvaldību informācijas sistēmu reģistros pieejamajiem datiem, un, ja šajos datos personas statuss ir mainīts, sistēma to ņems vērā. Piemēram, ja izglītības sistēmas datos personas statuss "pārtrūks", tad sistēma to uzzinās, un personas pazīmi, ka šī persona mācās, vairs neņems vērā.

I.Rudzīte: Informē, ka šobrīd esot problēmas SOPA sistēmā iegūt informāciju no augstskolu un profesionālo skolu izglītojamo reģistriem.

I.Niedra: Aktualizē jautājumu par transporta pieejamību un transporta izdevumu kompensēšanas iespējām, jo mazajās pašvaldībās transporta pieejamības problēma ir ļoti aktuāla. Iespējams, būtu nepieciešams izstrādāt kritērijus, kas ļauj asistenta pakalpojuma ietvaros saņemt atbalstu transporta vajadzību nodrošināšanai kādām noteiktām personu grupām.

E.Celmiņa: Aicina sniegt priekšlikums Ministrijai, jo transporta jautājums ir ļoti komplicēts un atbalstam jābūt mērķētam, vienlaikus nepieļaujot dubultā finansējuma risku.

M.Karnītis: Uzskata, ka būtu jāpaplašina transporta, kuru izmanto personas ar invaliditāti, pielāgošanas iespējas. Pašreizējais valsts piedāvājums šajā jomā ir nepietiekams. Piemēram, būtu jādomā arī par iespējām no valsts budžeta apmaksāt personām ar invaliditāti autovadītāja tiesību iegūšanu.

J.Muižniece: Jautā, vai darba grupas dalībnieki atbalsta šajā sanāksmē prezentētās izmaiņas asistenta pakalpojuma nodrošināšanā un vai Ministrija var turpināt darbu šajā virzienā, lai izmaiņas asistenta pakalpojuma organizēšana un sniegšana varētu stāties spēkā ar 2019.gada sākumu.

I.Niedra: Norāda, ka būtiski būs tieši asistenta pakalpojuma nepieciešamības novērtēšanas kritēriji.

M.Karnītis: Ierosina personu ar invaliditāti pārstāvjus iesaistīt asistenta pakalpojuma nepieciešamības novērtēšanas kritēriju izstrādē un novērtēšanas instrumenta testēšanā.

E.Celmiņa: Informē, ka Ministrija nosūtīs darba grupas dalībniekiem vērtējamus jautājumus, lai palīdzētu nodefinēt kritērijus asistenta pakalpojuma piešķiršanai.

M.Henele: Uzskata, ka asistenta pakalpojuma vērtēšanas kritēriji ir ļoti būtiski, bet ir jāņem vērā arī daudzi citi svarīgi aspekti. Piemēram, ja cilvēkam ir darba līgums ar uzņēmumu, tad šis fakts ir viegli identificējams, bet, ja asistenta pakalpojuma saņēmējs ir valdes loceklis biedrībā, tad sociālais dienests šo informāciju nevar pārbaudīt. Tāpat vajadzība apmeklēt ārstus ir ļoti individuāla un dažādiem klientiem būtiski atšķiras. Ir jābūt skaidram arī tam, vai ar izvērtēšanas

instrumentu iegūtais rezultāts ir vienīgais nosacījums asistenta pakalpojuma piešķiršanai, vai būs nepieciešami arī apliecinājuma dokumenti.

M.Karnītis: Uzskata, ka vienu reizi gadā pirms pakalpojuma piešķiršanas iesniegt nepieciešamās izziņas nav problēma. Taču bieži vien problēmas sagādā tieši birokrātiskā pieeja un normatīvo aktu dažādās interpretācijas sociālajā dienestā, jo darbinieku viedoklis par to, kā ir jābūt noformētai attiecīgajai izziņai, ir atšķirīgs.

J.Muižniece: Pateicas darba grupas dalībniekiem par atbalstu Ministrijas iecerētajām izmaiņām, noslēdz sanāksmi.

Darba grupas sanāksme beidzās: 14.30.

Nolemts:

1. *Atbalstīt Ministrijas piedāvāto asistenta pakalpojuma nepieciešamības novērtēšanas instrumenta izveides un ieviešanas modeli.*
2. *Asistenta pakalpojuma nepieciešamības novērtēšanas kritēriju izstrādē iesaistīt personu ar invaliditāti, sociālo dienestu un nozares ekspertu pārstāvjus.*
3. *Asistenta pakalpojuma nepieciešamības novērtēšanas instrumentu pirms tā ieviešanas nepieciešams izmēģināt vairākās pašvaldībās.*
4. *Bērnu ar funkcionēšanas ierobežojumiem vajadzības pēc asistenta pakalpojuma izglītības iestādē var novērtēt ar vienotu novērtēšanas instrumentu, ja izglītības jomas speciālisti iesaistīsies novērtēšanas instrumenta un novērtēšanas kritēriju izstrādē.*
5. *Jautājums par transporta izdevumu kompensēšanu asistenta pakalpojuma saņēmējiem ir jāskata kopsakarā ar citu atbalsta pasākumu pilnveidošanu šim mērķim.*
6. *Konceptuāli atbalstīt Ministrijas prezentēto asistenta pakalpojuma pilnveidošanas modeli un izmaiņu ieviešanas procesa laika grafiku.*

Pielikums: Labklājības ministrijas prezentācija darba grupas 2018.gada 23.februāra sanāksmei uz 5.lp.

Darba grupas vadītāja

J.Muižniece

Protokolēja ----- (E.Grāveris)
(Paraksts)